Journal of Current Researches on Social Sciences
(JoCReSS)
www.stracademy.org/jocress
ISSN: 2547-9644

Year:2017
Volume: 7
Issue: 2

Crossref doi: 10.26579/jocress-7.2.28

The Study of Academic Procrastination Behaviours of the Students of Secondary Education in terms of some Variables

Recep KÜRKÇÜ[1]

Keywords
Secondary School, Students, Academic Procrastination.

Article History
Received
10 Sep, 2017
Accepted
18 Oct, 2017

Abstract
The purpose of this study is to investigate the academic procrastination behaviors of the students of secondary education by gender, age, class, school type and parental educational background. This research is a descriptive study in which qualitative research techniques are applied. The universe of the study is the students attending secondary education schools in Tokat. 234 female and 250 male students, 484 in total, attending six different secondary education schools in central districts of Tokat participated in the study. For the research group, students attending these secondary schools were selected randomly. The personal information form and "Procrastination Tendency Scale" which was developed by Aitken (1982), and adapted into Turkish by Balkıs (2006) were used as data collecting means in the research in order to determine the knowledge about the demographical characteristics of the secondary school students. SPSS 20 software package was used in the solution of the data. The average points of the academic procrastination tendencies of secondary school students are significantly differentiated based on the variables of gender, age grade level and school type.

Orta Okul Öğrencilerinin Akademik Erteleme Davranışlarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi

Anahtar Kelimeler
Ortaokul, Öğrenciler, Akademik Erteleme.

Özet
Araştırmanın amacı, ortaöğretimde öğrenim görmekte olan öğrencilerin akademik erteleme davranışlarının, cinsiyet, yaş, sınıf, öğrenim görülen okul değişkenlerine göre incelenmesidir. Araştırma tarama modelinde nicel araştırma tekniğine uygun bir şekilde planlanmıştır. Araştırmanın çalışma evreni Tokat ilinde yer alan ortaöğretimde öğrenim görmekte olan öğrencilerden oluşmaktadır. Araştırmanın çalışma grubu ise, Tokat merkez ilçelerinde yer alan altı farklı ortaöğretim kurumunda öğrenim görmekte olan 234 kız, 250 erkek öğrenci olmak üzere toplam 484 öğrenciden oluşmaktadır. Araştırma grubu belirtilen ortaöğretim kurumlarda öğrenim görmekte olan öğrenciler arasından tesadüfi küme örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak ortaokul öğrencilerinin demografik özelliklerine ilişkin bilgileri saptamak için araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu ile Aitken (1982) tarafından

[1] Corresponding Author. Amasya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, kurkcu.recep@gmail.com

Makale Geçmişi
Alınan Tarih
10 Eylül 2017
Kabul Tarihi
18 Ekim 2017

geliştirilen ve Balkıs (2006) tarafından Türkçeye uyarlanan "Akademik Erteleme Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin çözümünde SPSS 20 paket programı kullanılmıştır. Ortaokul öğrencilerinin akademik erteleme eğilimi puan ortalamaları; cinsiyet, yaş, sınıf düzeyi ve öğrenim görmekte oldukları okullara değişkenlerine göre anlamlı olarak farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır.

1. Giriş

Akademik ortamda her öğrencinin yerine getirmesi gereken görevler vardır. Dönem ödevi hazırlama, sınavlara hazırlanma, günlük ya da haftalık okuma ödevlerini tamamlama bu görevlerden bazılarıdır. Ancak, öğrencilerin bu görevleri yerine getirmesi, çoğu zaman başka bir zamana bırakılmaktadır.

Yapılması planlanan akademik görevlerin ileriki bir zamana bırakılıp ertelenmesi akademik erteleme olarak adlandırılır (Lay'den aktaran Özer, B; 2009). Akademik alanda öğrencilerin başarılarını engelleyen önemli etmenlerden biri olarak ele alınan ertelemenin sıklığı, kişiden kişiye değişiklik göstermektedir (Dewitte ve Schouwenburg, 2002).

Eğitimde akademik başarının ölçüsü eğitim öğretim yılı içerisinde öğrencilerin sınavlarda aldıkları sonuçların notlara dökümüdür. Dolayısıyla öğrencilerin akademik açıdan başarılı olup olmadıkları elde ettikleri somut not ortalamalarına göre belirlenmektedir. Eğitim sistemimizde ilkokuldan başlayan ve yükseköğretim mezuniyetinden sonra bile devam eden sınavlarda öğrencilerin sergileyecekleri akademik performans sağlıklı bir meslek hayatı için büyük önem taşımaktadır. Özellikle ülkemizde var olan bu yoğun sınav temposunda bu sınavlardan elde edilen akademik başarı hem öğrenciler hem de aileler için hayati önem taşımaktadır. Öğrenciler ve aileler eğitim ve öğretimin başından itibaren iyi bir istikbal için akademik başarıya kilitlenmektedirler (Nartgün, 2014).

Erteleme davranışı gösterenler genelde kendilerine hedef koyma ve bu hedefi gerçekleştirme konusunda zorluk yaşamaktadırlar, bundan dolayı da zamanı kontrol etme konusunda yetersiz kalmaktadırlar (Lay ve Schouwenburg, 1993). Bu durum öğrencilerin genelde sınavlara planladıklarından daha az çalışmalarına dolayısıyla da aldıkları derslerden tatmin olmamalarına ve düşük notlar almalarına sebep olmaktadır (Tice ve Baumeister, 1997).

Öğrencilerin bilgi, beceri ve yeteneklerini geliştirerek onları hayata hazırlamak ve hem kendilerine hem de topluma yarar sağlayacak meslekler edinmelerini sağlamak eğitim sürecinde okulların temel amaçlarıdır. Öğrencileri gelecekteki meslek hayatlarına donanımlı ve başarılı şekilde hazırlamak, ailelerin ve eğitimcilerin en büyük çabasıdır. Gelecekteki başarılı meslek yaşamının temelleri eğitim ve öğretim yıllarındaki başarıyla sıkı bir ilişki içerisindedir (Nartgün, 2014).

Erteleme ile ilgili alan yazın incelendiğinde, araştırmaların çoğunluğunun öğrenciler üzerinden yürütüldüğü ve bu çalışmaların çoğunun ertelemenin bir türü olan akademik erteleme üzerine yapıldığı görülmektedir (Senecal, Koestner ve Vallerand 1995). Akademik erteleme davranışını, bireyin yerine getirmesi gereken akademik görevlerini yüksek düzeyde kaygı yaşayana dek bu görevleri yapmaya başlamaması olarak tanımlamaktadırlar. Rothblum, Solomon ve Murakabi (1986) ise akademik erteleme davranışını; her zaman ya da çoğu zaman akademik

görevlerin geciktirilmesi ve her zaman ya da çoğu zaman ertelenen akademik görevlerle ilgili bireyin kaygı yaşama durumu olarak iki aşamalı bir olgu olarak tanımlamaktadırlar. Buradaki tanımlardan da anlaşılacağı üzere akademik erteleme sadece bir işi geciktirmeyi değil aynı zamanda o işi geciktirmenin yaratacağı kaygı ve stres durumunu da kapsamaktadır. Kaygı ve stres durumuyla kalan öğrencilerin akademik başarılarının da düştüğü birçok araştırma bulgusuyla desteklenmektedir (Tice ve Baumeister, 1997; Beswick, Rothblum ve Mann, 1988).

Bu araştırmanın amacı ortaokul öğrencilerinin eğitim yaşantılarında var olan akademik erteleme düzeylerini tespit etmektir. Bu amaç doğrultusunda ortaokul öğrencilerinin akademik erteleme düzeylerinin cinsiyet, okul, yaş ve sınıf düzeylerine göre farklılaşma durumu incelenmiştir.

2. Yöntem

2.1. Çalışma Evreni ve Grubu

Bu araştırma genel tarama modeline uygun olarak yapılmıştır. Araştırmanın çalışma evreni Tokat ilinde yer alan ortaöğretim kurumlarında öğrenim görmekte olan öğrencilerden oluşmaktadır. Araştırmanın çalışma grubu ise, Tokat merkez ilçelerinde yer alan 6 farklı ortaöğretim kurumunda öğrenim görmekte olan 234 kız, 250 erkek öğrenci olmak üzere toplam 484 öğrenciden oluşmaktadır. Araştırma grubu belirtilen ortaöğretim kurumlarda öğrenim görmekte olan öğrenciler arasından tesadüfi küme örnekleme yöntemi ile seçilmiştir.

2.2. Veri Toplama Araçları

Aitken Erteleme Eğilimi Ölçeği: Aitken (1982) tarafından, öğrencilerin akademik görevleri erteleme eğilimlerini ölçmek amacıyla geliştirilmiştir. Ölçek tek boyutlu toplam 16 maddeden oluşan 5'li derecelemeli likert tipi bir ölçektir. Bireylerden kendilerini her madde için 1 ile 5 puan aralığında derecelendirmeleri istenmektedir. Yüksek puanlar bireylerin erteleme eğilimine sahip olduklarını göstermektedir. Ölçek Balkıs (2006) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. Ölçeğin iç tutarlık katsayısı α=.89, test- tekrar test güvenirliği için yapılan analizlerde Pearson korelasyon katsayısı r=.87, p<.001 düzeyinde anlamlı bulunmuştur. Ölçeğin yapı geçerliliğini test etmek için faktör analizi yapılmıştır. Yapılan analizler sonucunda, faktör yüklerinin %38.38'ini oluşturan 6.14 öz değerli bir faktör üzerinde toplandığı görülmüştür. Böylece Aitken Erteleme Eğilimi ölçeğinin öğrencilerin akademik erteleme eğilimini belirlemede geçerli ve güvenirli bir ölçme aracı olarak kullanılabileceği rapor edilmiştir (Balkıs, 2006).

2.3. Verileri Analizi

Araştırmada öğrencilerin akademik erteleme ile cinsiyet değişkenleri arasındaki farklılaşmanın olup olmadığını belirlemek amacıyla independent t-testi, okul, sınıf ve yaş değişkenine göre farklılık durumlarını incelemek üzere, Tek Örneklem Varyans Analizi testi yapılmıştır. Anlamlılığın hangi gruplar arasında olduğunu tespit etmek için Tukey HSD testi uygulanmıştır. Tüm veriler 0.01 ve 0.05 anlamlılık düzeyinde test edilmiştir. Verilerin çözümünde SPSS 20 paket programı kullanılmıştır.

3. Bulgular

Bu bölümde araştırma soruları doğrultusunda elde edilmiş bulgulara yer verilmiştir.

Tablo 1: Katılımcılara Ait Bazı Demografik Bilgiler

Değişkenler		**F**	**%**
Cinsiyet	Kız	234	48.3
	Erkek	250	51.7
Okul	Bereketli Ortaokulu	110	22.7
	Elcani Ortaokulu	128	26.4
	Dirsekli Ortaokulu	54	11.2
	Yarbaşı Ortaokulu	48	9.9
	Çetin Birmek Ortaokulu	61	12.6
	Özel Bahçeşehir Ortaokulu	85	17.1
Sınıf	5. sınıf	93	19.2
	6. sınıf	101	20.9
	7. sınıf	119	24.6
	8. sınıf	171	35.3
Yaş	10 Yaş	58	12.0
	11 Yaş	82	16.9
	12 Yaş	104	21.5
	13 Yaş	137	28.3
	14 Yaş	103	21.3
	Toplam	484	100

Tablo 2: Akademik Erteleme Ölçeği Ortalama Puanlarının Cinsiyete Göre Bağımsız Örneklem t-Testi Sonuçları

Bağımlı Değişken	**Bağımsız Değişken**		**N**	**X**	**SS**	**t**	**p**
Akademik Erteleme Puanı	Cinsiyet	Kız	234	3.16	.55	-1,977	0,049*
		Erkek	250	3.24	.35		

*p<0.05 **p<0.01

Tablo 2 incelendiğinde ortaokul öğrencilerinin cinsiyet değişkenine göre yapılan t-testi sonucunda öğrencilerin akademik erteleme (t=-1.977, p<0.05) göre anlamlı düzeyde farklılaşma belirlenmiştir.

Tablo 3: Akademik Erteleme Ölçeği Ortalama Puanlarının Okul Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

Bağımlı Değişken	**Okul**	**N**	**X**	**SD**	**F**	**p**
Akademik Erteleme	Bereketli Ort.	110	3.34	,38	12.217	0,000**
	Elcani Ort.	128	2.99	,58		
	Dirsekli Ort.	54	3.36	,39		
	Yarbaşı Ort.	48	3,07	,45		
	Çetin Birmek Ort.	61	3.37	,40		
	Bahçe şehir Ort.	83	3.19	,28		
	Total	484	3,20	,47		

*p<0.05 **p<0.01

Tablo 3 incelendiğinde orta okul öğrencilerinin okul değişkenine göre yapılan varyans analizi sonucunda öğrencilerin akademik erteleme (F= 12.217, p<0.01)

göre anlamlı düzeyde farklılaşma saptanmıştır. Bu anlamlılığın hangi gruplar arasında olduğunu tespit etmek amacıyla yapılan Tukey HSD analizi sonuçlarına göre; Çetin Birmek Ortaokulu öğrencilerinin puan ortalamaları Elcani Ortaokulu, Yarbaşı Ortaokulu ve Bahçe şehir Ortaokulu öğrencilerinin puan ortalamalarından yüksek bulunmuştur.

Tablo 4: Akademik Erteleme Ölçeği Ortalama Puanlarının Sınıfa Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

Bağımlı Değişken	Sınıf	N	X	SD	F	p
Akademik Erteleme	5	93	3.29	,53	12.217	0,000**
	6	101	3.33	,37		
	7	119	3.06	,55		
	8	171	3,17	,38		
	Total	484	3,20	,47		

*p<0.05 **p<0.01

Tablo 4' de verilen analiz sonuçlarına göre öğrencilerin akademik erteleme ile sınıf düzeyleri arasındaki farkın istatistiksel olarak (F=7.433, p<0.01) düzeyinde anlamlı olduğu tespit edilmiştir. Bu anlamlılığın hangi gruplar arasında olduğunu tespit etmek amacıyla yapılan Tukey HSD analizi sonuçlarına göre 6. Sınıf öğrencilerinin puan ortalamaları 7. Sınıf ve 8. Sınıf öğrencilerinin puan ortalamalarından yüksek bulunmuştur.

Tablo 5: Akademik Erteleme Ölçeği Ortalama Puanlarının Yaş Değişkenine Göre ANOVA Testi Sonuçları

Bağımlı Değişken	Yaş	N	X	SD	F	p
Akademik Erteleme	10	58	3.13	,52	12.217	0,000**
	11	82	3.39	,44		
	12	104	3.13	,58		
	13	137	3,20	,36		
	14	103	3,16	,41		
	Total	484	3,20	,47		

*p<0.05 **p<0.01

Tablo 5' de verilen analiz sonuçlarına göre öğrencilerin akademik erteleme ile yaş değişkeni arasındaki farkın istatistiksel olarak (F=4.402, p<0.01) düzeyinde anlamlı olduğu tespit edilmiştir. Bu anlamlılığın hangi gruplar arasında olduğunu tespit etmek amacıyla yapılan Tukey HSD analizi sonuçlarına göre on bir yaşında olan öğrencilerin puan ortalamaları on, on iki, on üç ve on dört yaşındaki öğrencilerinin puan ortalamalarından yüksek bulunmuştur.

4. Tartışma

Bu çalışmada Ortaokul öğrencilerin akademik erteleme davranışlarının, cinsiyet, yaş, sınıf, öğrenim görülen okul değişkenlerine göre incelenmesi amaçlanmıştır.

Araştırmada kullanılan akademik erteleme davranışlarının cinsiyete göre farklılık gösterip göstermediğine ilişkin bulgular; ilk olarak, erkekler kızlara oranla daha fazla akademik erteleme davranışı gösterdiği yönündedir. İlgili alan yazın incelendiğinde akademik erteleme davranışının cinsiyete göre farklılık gösterip

göstermediğine ilişkin birçok çalışma bulunmaktadır ancak elde edilen araştırma bulgularının farklı olduğu görülmüştür. Bazı çalışmalar bu çalışmayı destekler nitelikte olup erkeklerin kızlara göre daha fazla erteleme davranışı gösterdiğini (Senecal, Julien ve Guay, 2003; Özer, 2009; Balkıs ve diğ., 2006; Pala, Akyıldız ve Bağcı, 2011; Aydoğan ve Özbay, 2012), bazı çalışmalar kızların erkeklerden daha fazla erteleme davranışı gösterdiğini (Washington, 2004; Rothblum ve Solomon, 1984) ve bazı çalışmalarda cinsiyet ile akademik erteleme davranışı sıklığı arasında anlamlı bir farklılık olmadığı yönündedir (Onwuegbuzıe, 2004; Uzun Özer, 2009; Alexander ve Onwuegbuzie, 2007; Kachgal, Hansen ve Nuther 2001; Kim ve Seo, 2015). Erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre daha fazla akademik erteleme davranışında bulunmalarının nedeni; öğrencilerin küçük yaştan bu yana çalışma alışkanlıkları, sorumlulukları yerine getirme bakımından ailelerin kız çocukları üzerinde daha fazla etkiye sahip olabilmeleridir; özellikle de öğrencilerin arkadaş grubunun önemli olduğu, sosyal beğenilme arzusunun daha da arttığı bu dönemde erkeklerin daha fazla bir sosyal gruba (arkadaş gruplarına) ait olduğu görülmektedir. Dolayısıyla, bu durum öğrencilerin akademik erteleme çalışmalarını etkileyecektir. (Aydoğan ve Özbay, 2012)

Elde edilen bir diğer bulgu ise, orta okul öğrencilerinin akademik ertelemenin öğrenim görmekte oldukları okul değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılaşıp farklılaşmadığının belirlenmesi amacıyla yapılan varyans analizi sonucunda; öğrencilerin akademik erteleme davranışı anlamlı bir farklılık göstermiştir. Çetin Birmek Ortaokulu öğrencilerinin puan ortalamaları Elcani Ortaokulu, Yarbaşı Ortaokulu ve Bahçe şehir Ortaokulu öğrencilerinin puan ortalamalarından yüksek bulunmuştur. Aynı müfredat programı uygulayan okullar arasında farlılığın bulunması, öğrencilerin anne-babalarının eğitimi, ailelerin geliri ve sosyo-ekonomik düzeylerinden kaynaklanmış olabilir.

Bunun yanı sıra farklı sınıflarda okuyan öğrenciler arasındaki akademik erteleme davranışına bakıldığında; 5. sınıf ve 6. sınıfta okuyan öğrencilerin 7. ve 8. sınıfta okuyan öğrencilere oranla daha fazla akademik erteleme davranışı gösterdikleri tespit edilmiştir. Buna benzer olarak, Nartgün ve Çakır (2014), Ekşi ve Dilmaç (2010), tarafından gerçekleştirilmiş olan araştırmalarda da öğrencilerin akademik erteleme eğilimi düzeyleri ile sınıf değişkeni arasında anlamı bir farklılıklaşma bulunmuştur. Beşinci sınıf ve altıncı sınıf öğrencilerinin daha fazla erteleme davranışı göstermesinin nedeni; içinde bulundukları belirsizlik durumundan dolayı olduğu söylenebilir. Beşinci sınıf ve altıncı sınıf öğrencilerinin henüz hem okula, derslere, hem de yeni bir sosyal çevreye adapte olamamaları erteleme davranışını daha çok göstermelerine sebep olabilir.

Bir diğer bulgu ise, öğrencilerin akademik erteleme davranışının yaş değişkenine göre anlamlı düzeyde farklılaşma gösterdiği bulunmuştur. Yapılan analiz sonucunda 11 yaşında olan öğrencilerin akademik erteleme puan ortalamaları 10, 12, 13 ve 14 yaşındaki öğrencilerinin puan ortalamalarından yüksek bulunmuştur. Akademik erteleme davranışı çoğu öğrenci için çok kuvvetli bir engeldir, okulla ilgili problemlere yol açar (örneğin, düşük notlar) ve stresle ilgili fiziksel rahatsızlıklara yol açar Johson ve diğ., 2000; Tice ve Baumeister, 1997; Yorulmaz, 2003; Aydoğan, 2008). Ekşi ve Dilmaç (2010), tarafından gerçekleştirilen bir araştırmada ise, akademik erteleme eğilimi davranışlarıyla yaş değişkeni arasında

bir farklılaşma bulunamamasıdır. Bu araştırma bulgusuyla benzerlik gösteren diğer araştırmalar Çakıcı (2003), Yiğit ve Dilmaç (2011), tarafından gerçekleştirilmiştir.

Kaynakça

Aitken, M. E. (1982). A personality profile of the college student procrastinator. Unpublished Doctoral Dissertation, University of Pittsburgh.

Alexander, S. E. ve Onwuegbuzie, J. A. (2007). Academic procrastination and the role of hope as a coping strategy*. Personality and Individual Differences, 42*, 1301-1310.

Balkıs, M.(2006). Öğretmen adaylarının davranışlarındaki erteleme eğilimlerinin düşünme ve karar verme tarzları ile ilişkisinin incelenmesi.Yayımlanmamış Doktora Tezi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü D.E.U.B.E.F. İzmir

Balkıs, M., Buluş, M., Duru, E. Ve Duru, S. (2006). Üniversite Öğrencilerinde Akademik Erteleme Eğiliminin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Ege Eğitim Dergisi, 7*, 57-73.

Beswick, G., Rothblum, E. D., ve Mann, L. (1988). Psychological antecedents of student procrastination. Australian Psychologist*, 23,* 207-217.

Çakıcı, Ç. D. (2003). Lise ve Üniversite Öğrencilerinde Genel Erteleme ve Akademik Erteleme Davranışının İncelenmesi. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Ankara: Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Dewitte, S. ve Schouwenburg, H. (2002). Procrastination, Temptations, And İncentives: The Struggle Between The Present And The Future İn Procrastination And The Punctual. European Journal Of Personality, 16, 469- 489.

Didem Aydoğan Yaşar Özbay (2012) Akademik Erteleme Davranışının Benlik Saygısı, Durumluluk Kaygı, Öz-Yeterlilik Açısından Açıklanabilirliğinin İncelenmesi Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi Cilt: 2, Sayı: 3, 3-9

Ekşi, H. Ve Dilmaç, B. (2010). Üniversite Öğrencilerinin Genel Erteleme, Karar Vermeyi Erteleme ve Akademik Erteleme Düzeylerinin Sürekli Kaygı Açısından İncelenmesi. Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi. 23 (2), 433-450.

Kachgal, M. M., Hansen, L. S., ve Nutter, K. J. (2001). Academic procrastination prevention/intervention: Strategies and recommendations. Journal of Developmental Education, 25, 14-21.

Kım, K. R. ve Seo E. H. (2015) "The relationship between procrastination and academic performance: A meta-analysis." Personality and Individual Differences 82: 26-33.

Lay, C. H. Schouwenburg, H. C. (1993). Trait Procrastination, Time Management And Academic Behavior. Journal Of Social Behavior And Personality, 8, 647- 662.

Nartgün Ş. Çakır M. (2014) Lise Öğrencilerinin Akademik Başarılarının Akademik Güdülenme ve Akademik Erteleme Eğilimleri Açısından İncelenmesi Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi 3(3),379-391

Onwuegbuzie, A. J. (2004). Academic procrastination and statistics anxiety. *Assessment ve* Evaluation in Higher Education, 29 (1), 3-19.

Özer, B. (2009). Bir Grup Lise Öğrencisinde Akademik Erteleme Davranışı; Sıklığı, Olası Nedenleri Ve Umudun Rolü. Türk Psikolojik Danışma Ve Rehberlik Dergisi. 4 (32), 12-19.

Pala, A., Akyıldız, M., Ve Bağcı, C. (2011). Academic procrastination behaviour of pre-service teachers' of Celal Bayar University. Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 29*, 1418-1425.

Rothblum, E. D., Solomon, L. J., ve Murakami, J. (1984). Affective, cognitive, and behavioral differences between high and low procrastinators. Journal of Counseling Psychology, *33* (3), 387-394.

Senecal, C., Julien, E., ve Guay, F., (2003). Role conflict and academic procrastination: A self-determination perspective. European Journal of Social Psychology, *33,* 135-145.

Senecal, C., Koestner, R., ve Vallerand, R. J. (1995). Self-regulation and academic procrastination. *Journal of Social Psychology, 135,* 607-619.

Tıce, D.M., and Baumeıster, R. F. (1997). Longitudinal Study Of Procrastination, Performance, Stress And Health: The Costs And Benefits Of Dawdling. Psychological Science, 8, 454-458.

Uzun Özer, B., Demir, A. ve Ferrari, J. R. (2009). Exploring academic procrastination among Turkish students: Possible gender differences in prevalence and reasons. *The Journal of Social Psychology, 149(2),* 241-257.

Washıngton, J. A. (2004) The relationship between procrastination and depression among graduate and professional students across academic programs: Implications for counseling, Unpublished Doctoral Dissertation. Texas Southern University.

Yiğit R. Dilmaç, B. (2011) Ortaöğretimde Öğrencilerinin Sahip Oldukları İnsani Değerler İle Akademik Erteleme Davranışlarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 31, 159-178.

© Copyright of Journal of Current Researches on Social Science is the property of Strategic Research Academy and its content may not be copied or emailed to multiple sites or posted to a listserv without the copyright holder's express written permission. However, users may print, download, or email articles for individual use.